

✦ ✦ ✦
Martine

(maatwerker kantine)

Geluk zit in content zijn

Mogen luisteren naar Martine is een kostbaar geschenk. Martine Raeyen is 61, en het leven was niet mals voor haar. Maar wat een wijsheid borrelt op in ons gesprek! We zitten ver genoeg van elkaar, in de vergaderruimte bij Lidwina. Plexiglas tussen ons in, het voelt veilig. Het mondkapje mag af, en daarachter verschijnt een prachtige glimlach, die de schittering in haar ogen kracht bijzet. Met een zorgvuldig gebaar strijkt ze haar haren achter een oor. Ze kijkt me open en hartelijk aan, terwijl ze vertelt over wat haar gelukkig maakt.

liefde op het eerste gezicht

Lidwina, dat was voor Martine liefde op het eerste gezicht. 'Hier ga ik werken', zei ze tegen een vriendin die haar destijds bij haar sollicitatie vergezelde. Ze wist het al, nog voor het beslist was. Haar lijf voelde dat het helemaal klopte. Haar eerste werkdag blijft een bijzondere herinnering. Door de lokale politie tot aan de ingang van Lidwina gebracht, omdat ze de weg kwijt was. Overstuur als ze was, werd ze meteen opgevangen in de ploeg van Linda en Martine. Tot op vandaag werkt ze daar, en doet het onderhoud van de burelen en de kantine.

Martine heeft een lange omweg moeten maken om op die mooie dag bij Lidwina aan te komen.

Eenzaamheid, angst, verlies en gesukkel met haar gezondheid. Volhouden bij revalidatie na een hersenoperatie. Hulp vinden bij een psycholoog. Wrok loslaten zodat die haar niet verteerde. Ze trok haar plan. En ze is trots. Op haar werk en op zichzelf.

Een vriendin toonde haar hoe mooi ze was met juwelen. Met een beetje kleur op haar gezicht. Ze is trots op haar verschijning. Wil mooi gekleed zijn. Er goed uitzien. En bescheiden blijven. Ze strijkt haar kleedje glad, wipt elegant met een voetje. Ik zie haar leuke schoenen. Het plaatje past. 'Als je jezelf niet graag ziet, kunt je niet voort', zegt ze. Ze mocht ervaren dat er ook andere mensen zijn die haar graag zien.

Zoals tijdens de lockdown, toen ze het behoorlijk moeilijk had. Collega Jan kwam bij haar thuis langs, wilde weten of het goed ging met haar. Een blij verrassing. 'Ik wist niet dat de mensen mij zo graag zagen.' Ze glimlacht bij de herinnering.

'Bij Lidwina kreeg ik zelfvertrouwen. Zelfvertrouwen maakt gelukkiger.' Martine lacht. Haar ogen schitteren. 'Ik ben hier op mijn plek.' Ik kan zien dat ze het meent. Als ze zich eens niet zo happy voelt, zien haar collega's het. Dan kan ze er over praten. Met Leen van de sociale dienst. Met haar monitoren Linda en Martine. 'Ik ben hier thuis. 't Is hier warm zoals aan een vuurtje.' Wanneer iets moeilijk gaat, probeert ze zich daarin niet te verliezen. Want anders blijft dat als een donkere wolk hangen, en dat wil ze niet. Hoe doet ze dat, vraag ik. 'Even het verstand op nul zetten. Even die gevoelens uitschakelen', zegt ze. Toen ze kind was, moest het geregeld. Een overlevingsstrategie. Nu kan ze daar op terugvallen soms, als het echt nodig is.

Ze leerde ook spreken met andere mensen. Dat was vroeger heel moeilijk. 'Nu is dat voorbij. En dat is goed. Mensen moeten meer praten met elkaar', zegt ze. Die liefde moet

nu ruimte krijgen. Liefde voor mensen, voor dieren en voor de natuur.

'Liefde is de sleutel van het hart', zegt ze. Liefde voor het werk ook. Je moet je werk graag doen, zegt Martine. Respect hebben voor elkaars werk. Want ieders werk is waardevol. En de waarheid spreken, en kunnen verdragen dat een ander dat ook doet. Elkaar als mens zien en elkaars werk zien, dat is ook liefde. Liefde, zegt ze, kun je niet kopen met geld.

Mensen zijn hebzuchtig geworden, vindt Martine. Er is veel afgepakt van de natuur en de dieren. Het virus brengt een les voor de mensen. We hebben een andere definitie van geluk nodig, zegt Martine. 'Geluk zit niet in veel hebben, maar in content zijn'. Content... wat een mooi woord. Content zijn betekent tevreden zijn met wat er is. De dingen die er zijn zorgzaam bijhouden. En daar gelukkig mee zijn.

Liever luisteren dan lezen? Beluister onze podcastserie
CONTENTEMENT op lidwina.eu/straffe verhalen

Fotografie: Duizend Woorden

In gesprek met Martine Raeyen

Martine Raeyen is 61. Ze werkt vier dagen per week bij Lidwina, waar ze al bijna 13 jaar bijdraagt aan het onderhoud van de burelen en kantine. Martine woont op haar eentje in Tessenderlo. Ze houdt van wandelen, tuinieren en lezen. Vooral spirituele boeken, de natuur en dieren maken haar gelukkig. Martine heeft uit haar kindertijd blijvende gehoorschade opgelopen. Net voor ze bij Lidwina kwam werken, werd ze geopereerd. In de lange revalidatietijd die toen volgde, moest ze opnieuw leren spreken. Over vier jaar kan ze met pensioen, maar dat is nog lang. Dat mag ook, want werken bij Lidwina is een plezier.

Auteur / Griet Bouwen, Zinspeling